

**Sygn. akt II K 358/18**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

**Przewodniczący: SSR Piotr Nowak**

Protokolant: st. sekr. sąd. Jolanta Żak

przy udziale Prokuratora:

po rozpoznaniu na posiedzeniu 26 czerwca 2018 r.

sprawy **K. S.** ur. (...) w miejscowości P. s. J. i W. z domu M.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 09 lutego 2018 roku w B., woj. (...), groził pozbawieniem życia byłej żonie P. W., przy czym groźby te wzbudziły u zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

**tj. o czyn z art. 190 § 1 kk**

1. uznaje **K. S.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 190 § 1 kk i za to na podstawie art. 190 § 1 kk wymierza mu grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 15 (piętnaście) złotych;
2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu K. S. okres zatrzymania od dnia 09 lutego 2018r (godzina 18.15) do dnia 10 lutego 2018r. (godz. 13.30);
3. pobiera od K. S. kwotę 150 (stu pięćdziesięciu) złotych opłaty i zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków.

**Sygn. akt II K 358/18**

## UZASADNIENIE

**(na podstawie art. 423 § 1a kpk w zakresie ograniczonym do rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu)**

Zachowanie oskarżonego K. S. polegające na tym, że w dniu 09 lutego 2018 roku w B., woj. (...), groził pozbawieniem życia byłej żonie P. W., przy czym groźby te wzbudziły u zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, wyczerpuje dyspozycję art. 190 § 1 kk

Odpowiedzialności z tego przepisu podlega osoba, która grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona. Sytuacja taka zachodzi w przedmiotowej sprawie. Oskarżony groził bowiem pokrzywdzonym zabójstwem i to w trakcie interwencji Policji. Mając na uwadze uprzednie akty agresji ze strony oskarżonego uzasadnionym jest przyjęcie stanowiska, iż P. W. miała realne podstawy, aby obawiać się spełnienia tych gróźb.

Zgodnie z treścią art. 53 § 1 kk czynnikami limitującymi rozmiar sankcji karnej za popełnione przestępstwo są stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, których wymierzana w granicach sędziowskiego uznania kara nie powinna przekraczać. Wymierzając karę należy nadto mieć na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, a

także potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Stosownie do § 2 powołanego wyżej przepisu, uwzględnić należy w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez K. S. jest znaczny. Oskarżony godził w dobro o niekwestionowanej wartości społecznej, a to w wolność, czyniąc to umyślnie, bez żadnych zahamowań. Nadto znajdował się pod wpływem alkoholu, był pobudzony i nawet w obecności funkcjonariuszy Policji kierował groźby w kierunku swojej byłej żony. Poza tym podczas awantury obecna była także 11 letnia córka.

Zatem równie wysoki jest stopień winy oskarżonego, bo postępowanie dowodowe nie dowiodło istnienia okoliczności, które obniżając z różnych przyczyn zdolność prawidłowego postrzegania rzeczywistości i kontrolowania własnych zachowań, mogłyby znacząco, w sposób usprawiedliwiony determinować istniejącą po stronie oskarżonego wolę popełnienia przestępstwa.

Przy wymiarze kary na korzyść oskarżonego zaliczono uprzednią niekaralność, okoliczność, iż jest już po rozwodzie z P. W.. Z pola widzenia nie można tracić także tego, że przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Okolicznością obciążającą było działanie pod wpływem alkoholu i w obecności małoletniej córki.

Z uwagi na powyższe mając na względzie prymat kar wolnościowych Sąd na podstawie art. 190 § 1 kk grzywnę w rozmiarze 100 stawek dziennych uznając, iż jest to adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Ustalając rozmiar stawki dziennej grzywny na 15 zł Sąd kierował się wysokością dochodów oskarżonego i jego sytuacją majątkową. Zdaniem Sądu wymieniona kara osiągnie swoje cele wobec oskarżonego, bowiem nie był on uprzednio karany. Poza tym oskarżony ma ustabilizowaną sytuację życiową tj. ma stałą pracę.

Sąd zwrócił uwagę na to, iż sytuacja pomiędzy byłymi małżonkami uległaby poprawie, gdyby dokonali podziału majątku, wtedy nie musieliby przebywać w swojej obecności, co zapewne ograniczyłoby lub wykluczyłoby konfliktowe zachowania oskarżonego wobec pokrzywdzonej. Ponadto nie można też tracić z pola widzenia faktu, że kara została uzgodniona i zaakceptowana przez Prokuratora, a skazany wyraził na to zgodę dobrowolnie poddając się karze.

Na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył K. S. na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania.

Sąd nie miał podstaw do orzekania o eksmisji w realiach przedmiotowej sprawy, albowiem sprawa o eksmisję ma charakter sprawy cywilnej i winna być rozpoznawana w odrębnym postępowaniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk i zasądził od K. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 zł tytułem opłaty (por. art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) oraz kwotę 70 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków, na którą to sumę złożyło się: 30 zł tytułem opłaty za udzielenie informacji o osobie z K. oraz po 20 zł tytułem zryczałtowanych kosztów doręczeń w postępowaniu przygotowawczym i sądowym.